

това влѣзъль пакъ въ прѣговоры съ уплашеныты Гърци, които си пропращали вече домочадіята въ Анадоль. Той имъ поискалъ сега даваніе, голѣмо количесто скъпы дрехы, нѣколко отборъ момы, и пакъ да го оставята да си забие копіето на златныты врата.

П. Гърцити поне сега не припъхъ ли условіята му?

О. Нѣ; защото Лъвъ му отговорилъ, че за сичко това трябало да ся видять лично и безъ оржжіе двамата царіе, та му назначилъ и място извѣнъ града, край морето при черковѣтѣ Св. Врачъ, гдѣто лукавый Лъвъ былъ приготвилъ нѣколко войскари да убіютъ Гръма, когато дойде.

П. Ами убили ли сѫю?

О. Нѣ; защото Крумъ, който отишъль съ четворицѫ душъ другари, чтомъ слѣзъль отъ коня, когото далъ на внука си да задържи и посѣдижъ на земїјѣ да ся припиратъ, съзрѣлъ убийциты си, които ся готовяли да го нападнѫть, прибръзъль и ся ъхнѣжъ пакъ на коня си, и избѣгнѣжъ отъ испущеныты подирѣ му стрѣлы, нѣ другыты загынжли.

П. Кажъте сега какво направили тоизи нашити?

О. Тѣ отъ любовь къмто добрыя си царь, ся наѣжили на Гърциты, и разярени като лви, -за малко врѣмя сичко около Цариградъ направили на зрахъ и пепель; цркви, монастари, палаты, корабы все испогорили; стѣлповеты и статуиты около монастыря Св. Мамы испотрошили и направили равни съ земїјѣ. Отъ тѣхъ Крумъ занесъль съ себе си въ Българій мѣдныя лъвъ, що украшявалъ цирка, хидрійския драконъ и по-добрыты статуи, съ които былъ наkyченъ наоколо Цариградъ; гдѣ да си е робы испозаклали и всичко опустошили. Отъ тамъ Крумъ гы повель изъ Тракиѣ, гдѣто испогорили все что срѣщижли; хубавия мостъ на р. Атиръ (Кара-Су) съборили; градове: Си-